ANUL VIII.—No. 2397 EDIȚIA A TREIA MERCURI 13 DECEMBRIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot-d'auna înainte:
În București la Casa administrației
În Județe și Streinătate prin mandate poștale
Un an în Țară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Șase luni . 15 „ „ „ 25 „
Trei luni . 8 „ „ „ 13 „

Un număr în streinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești Românie de cuĭ străin în casă.
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
În București și Județe se primesc numaĭ la Administrație
În Streinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate
Anunciurĭ la pag. IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ
„ „ „ II . . . 5,— „
Inserțiile și Reclamele 3 leĭ rîndul.

Un număr vechiŭ 30 Banĭ

ADMINISTRAȚIA
PASAG. BĂNCEI NAȚIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAG. BĂNCEI NAȚIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

Lașcar Catargiu
Dim. A. Sturdza

Departe de mine ideia de a face cea maĭ mică comparație între acești doĭ politicianĭ cu privire la cultura lor, la inteligența lor.

L. Catargiu este lipsit de cea maĭ elementară cultură, natura i-a refuzat inteligența, dar i-a dat ca compensație un mare fond de șiretenie însoțit de o blândețe foarte primejdioasă pentru nenorociții carĭ nu'l cunosc. Fostul președinte al consiliuluĭ de miniștri este tipul cel maĭ perfect *du faux bonhomme*, cum ar zice francezul.

Dim. A. Sturdza are o cultură foarte întinsă, dar natura l'a înzestrat cu o inteligență tare strîmtă, e lipsit de vederĭ largĭ și își pierde tot timpul cu micĭ amănunte fără nicĭ o importanță. Actualul președinte al consiliuluĭ de miniștri este mic la suflet, reutăcios și fără cea maĭ mică inițiativă. El a avut pururea nevoe de un conducător,—Hurmuzaki, Anast. Panu, Ion Ghika, Ion C. Brătianu aŭ creat, aŭ inventat pe Dim. A. Sturdza, și, ca dovadă că acest om a avut tot-deauna nevoe de un stăpân, voiŭ cita cuvintele rostite de el ca ministru, într'una din furtunoasele ședințe ale legislatureĭ din 1887.—*Cînd D. Ion Brătianu îmĭ va spune să părăsesc această bancă o voiŭ părăsi imediat, și cînd me va rechema, îndată voiŭ reveni.*

Am arătat adîncele deosebirĭ care despart pe aceștĭ doĭ politicianĭ, și cu toate acestea voiŭ dovedi cu probe indiscutabile că eĭ aŭ totuși un singur punct de asemănare.

* * *

L. Catargiu, ajuns în 1886 la paroxismul urei contra luĭ Carol și dinastieĭ sale, a împrăștiat în toată țara un manifest în care luă, în numele partiduluĭ *liberal-conservator*, două angajamente *solemne*.

1) a relua regeluĭ domeniul coroaneĭ, și a împărți acele două-spre-zece moșiĭ țăranilor căror li se cuvin de drept.

2) a nu maĭ da un ban pentru fortificările, care nu sunt menite a apăra țara, ci a acoperi aripa dreaptă a armatelor austro-ungare într'un eventual războiŭ cu Rusia.

Cu ce s'a ales țara din aceste două solemne promisiunĭ?

Autocratul de pe tron a strigat curtezanuluĭ L. Catargiu: *—Ți-am dat puterea! Botul pe labe!* Și iată cum regele stăpînește și astă-zĭ acele două-spre-zece moșiĭ și iată cum a obținut pentru nepotul săŭ un venit anual de *treĭ sute miĭ de leĭ*.

Nenorociții țăranĭ, în loc de pămînturile ce li se promiseseră prin împărțirea domeniuluĭ coroaneĭ, s'aŭ ales cu o ploaie de gloanțe trase asupra lor, asupra femeilor și copiilor lor.—Măcelurile din Fălciu, din Tecuciŭ și maĭ ales din Bacăŭ vor rămânea un stigmat de stupidă ferocitate pe fruntea întreguluĭ partid conservator.

In cît privește fortificările afurisite de L. Catargiu, acesta, prin majoritățile luĭ, a cheltuit maĭ multe zecimĭ de milioane de cît defunctul Ion C. Brătianu, și aceste fortificațiĭ nu sînt încă isprăvite.

* * *

Dim. A. Sturdza a exploatat în opoziție, ca șef al liberalilor, două chestiunĭ cu multă abilititate și maĭ ales cu tenacitatea care este una din pornirile caracteruluĭ săŭ. — Am zis *exploatat*, fiind-că la urma urmelor vom vedea cu ce ne-am ales.

Toată presa liberală a dus o campanie violentă contra legeĭ minelor.

In Senat Dim. A. Sturdza a dovedit că ea lovește în bazele fundamentale al constituțiuneĭ. Sancționarea și promulgarea acesteĭ legĭ anticonstituționale a provocat demisiile tuturor senatorilor și deputaților liberalĭ.

După o luptă atît de crîncenă, după o atît de zgomotoasă retragere din Corpurile Legiuitoare eram în drept a ne aștepta ca primul mesagiŭ cetit de rege noilor mandatarĭ ai țăreĭ să pomenească în treacăt măcar despre revizuirea acesteĭ legĭ, care, după asigurările șefuluĭ liberalilor, trebuea să deschiză porțile Romînieĭ străinilor de toate legile, de toate neamurile — într'un cuvînt un îngrozitor pericol care amenința existența naționalitățeĭ noastre.

Chestiunea transilvăneană, împrejurul căreia ar fi trebuit să fie strînși unițĭ toțĭ Romîniĭ iubitorĭ de neamul lor, a fost monopolizată de Dim. A. Sturdza și de întregul partid liberal.

Da! aĭ creat un monopol, D-le Sturdza — pot azĭ să ți-o spun — pentru a face din suferințele fraților noștri de peste Munțĭ un câmp larg de opoziție contra conservatorilor și indirect contra regeluĭ.

Intr'un articol viitor voiŭ reveni asupra acesteĭ chestiunĭ, care, pentru mine ca și *pentru orĭ ce Romîn care are un cap de gîndit, o inimă de simțit și o voce de vorbit trebue să fie cea maĭ mare și cea maĭ principală preocupare.*

Cu ce se va alege țara; cu ce se vor alege eroiĭ martirĭ aĭ Transilvanieĭ?

Autocratul de pe tron a strigat curtezanuluĭ Dim. A. Sturdza: *—Ți-am dat puterea! Botul pe labe!*

Și Carol, de la înălțimea tronuluĭ, privind cu o cinică satisfacție rezultatele opereĭ sale de corupțiune, *rîde de aceĭ carĭ iaŭ angajamente, cînd sînt în opoziție, și de naivĭ carĭ cred în acele angajamente.*

Alex. V. Beldimanŭ.

PAREREA MEA

„Cu portretul autoruluĭ"

Printre noiĭ deputațĭ uniĭ s'aŭ ales pentru că aŭ fost cu «dare de mînă», alțiĭ pentru că aŭ fost cu «dare de seamă». Răcăciune printre ultimiĭ.

„Dare de seamă
către
Alegătoriĭ colegiuluĭ III Suceava".

Acesta este titlul broșureĭ pe care ne o trimite D. C. Popovicĭ.

Alegătorĭ aĭ colegiuluĭ III Suceava, ațĭ pățit'o; ațĭ ales pe Răcăciune; n'ațĭ vrut să deschidețĭ ochiĭ, vețĭ deschide pungă după o astfel de «dare de seamă» o să vă pomenițĭ cu alte *dărĭ*, — și maĭ de seamă.

La sfîrșitul broșureĭ, D. C. Popovicĭ «după cererea generală» dă și portretul D-sale tuturor alegătorilor cărora le dedică lucrarea «ca semn de vecinică recunoștință și devotament *necondiționat*». In josul fotografieĭ, D-l Popovicĭ putea să explice alegătorilor cum înțelege D-sa «recunoștința și devotamentul necondiționat» ceva cam așa:

Cînd oare de opoziție vor turbura vr'o dată
Frumoasa-țĭ slujbușoară, tu vezĭ portretul meeeŭ.
Și crede că atuncea la minister îndată
Cu tine d'împreună, îndată alerg eeeŭ....

Lucrarea deputatuluĭ de Suceava nu e completă: în adevăr D-sa de și promite portretul autoruluĭ, nu ne dă de cît jumătate din acest portret al D-luĭ Popovicĭ. Acela al Găreĭ lipsește.

Proletar

P. S. Impațialitatea ne obligă însă să recunoaștem că portretul D-luĭ Popovicĭ e de o asemănare perfectă. Lucrul nu e de mirare, de oare-ce nĭ se spune că e copiat după chiar originalul care se află la serviciul antropometric al poliției.

P.

FARSA PARLAMENTARA

Camera. — Tineriĭ intră umilițĭ și plouațĭ, bătrîniĭ jubilează și poartă capul sus.

Ferekide, Nacu, Lupașcu umblă prin incintă cu burta înainte, ceea-ce displace grozav luĭ Paladi, pe cînd Caton Leca, Porumbaru și Lascar se fac mititeĭ, intră pe furiș și de abia își găsesc cîte un locușor retras.

*

Nababul Năstase, în interesul disciplineĭ din sînul partiduluĭ, se uită chiondoriș la președintele Aurelian; adevĕrul este că, dacă conul Năstase nu se desista în mod atît de dezinteresat, D-l P. S. Aurelian, ar fi avut la sigur un vot maĭ puțin.

*

La ordinea zileĭ alegerea diferitelor comisiunĭ. Tineriĭ nu maĭ îndrăznesc să scoată capul la lumină și, cu toțiĭ cedează pasul bătrînilor. Triumful luĭ Dimancea este complect. Lipsește numaĭ focul bengal și tremolo la orchestră.

Singurul dezolat în toată această jalnică întîmplare este Geraudel, cel maĭ devotat membru al partiduluĭ liberal, care o dată cu zdrobirea tinerilor, vede toate speranțele sale ruinate.

*

Senatul. — Alaltă-erĭ beizadeaua spunea D-nilor Senatorĭ: dacă corpul mi-a îmbătrînit inima mi-a rămas tot tînără. Eŭ socotesc că ar fi putut adăoga: «Iar mintea e ca de copil».

Acestea spuse, trebue să constat că senatoriĭ națiuneĭ nu dorm maĭ puțin de cît senatoriĭ reacțiuneĭ.

*

La ora 2 ședința nu este încă deschisă din cauză că nu se găsesc deșteptĭ atîțea senatorĭ cîțĭ să complecteze numărul reglementar.

Văzînd că Domnul Ureche strigă în zadar în acest Senat: «Deșteaptă-te Romîne!», mă indignez și plec.

Stop.

Țara-ĭ opozantă!

Alegerile aŭ „dovedit" că țara e liberală. Uniĭ dintre conservatorĭ aŭ descoperit că țara-ĭ dinastică. Subsemnatuluĭ ĭ se pare că are maĭ multă dreptate susținînd că țara e opozantă, vecinic opozantă.

Un guvern vine la cîrmă, toțĭ partizaniĭ săĭ alegătorĭ într'unul din cele două colegiĭ de frunte, trebue puși în pîne. O serie de funcționarĭ publicĭ, carĭ fără a avea vre-o convingere politică proprie, silițĭ de condițiunile materiale în carĭ aŭ trăit daŭ ajutorul lor guvernuluĭ răposat, trebue să-și părăsească posturile. Aceștia furnizează recruțiĭ opozițieĭ noĭ. La rîndul lor o mulțime de „elemente" carĭ aŭ ajutat pe noul guvern ca să ajungă la putere, ocupă locurile devenite „vacante". Aceștia furnizează apărătoriĭ partiduluĭ guvernamental. Cam așa se formează la noĭ partidele politice militante.

Marea masă a cetățenilor, care nu așteaptă slujbe, care n'are și nicĭ nu vrea să aibă speranța budgetuluĭ, ce se face?

De la fie-care guvern venit din noŭ la putere, această masă așteaptă vre-un ajutor. De cîte orĭ ea nu luptă din toate puterile în contra unuĭ guvern pe care ea singură l'a dus la cîrmă! Pricina este că partidele istorice cîtă vreme sînt în opoziție promit cîte'n lună și în stele, de îndată ce aŭ suit treptele ministeriilor, îndată uită toate vorbele frumoase de altă dată și continuă numaĭ lucrările precedenților lor pe carĭ nu de mult îĭ aŭ combătut din răsputerĭ. Marea masă însă care'n promisiunile partidelor căzute de la putere, își găsește încorporate măcar o parte din dorințĭ, rămîne vecinic cu opoziția.

Scăparea? Un sistem electoral care să permită, reprezentarea clară a intereselor marelor mase ale poporuluĭ. Atuncĭ poate țara nu va maĭ fi vecinic opozantă!

Neo.

Ne-ațĭ dogorit Obrazul

Alegerile generale atît de cântate de trîmbițașiĭ partiduluĭ liberal ne daŭ prilejul a vedea că străinătatea ne cunoaște perfect și știe ce preț trebue să pună pe toate aceste succese electorale. In unul din numerile trecute, am citat părerea ziaruluĭ francez Le Temps, *părere care pare că ar fi fost scrisă de unul din redactoriĭ Adevĕruluĭ.*

Opiniunea ziaruluĭ parizian este absolut aceeașĭ cu părerea jurnaluluĭ belgian L'Indépendance Belge, *una din foile cosmopolite, cele maĭ bine și serios informate:*

Iată ce citim în foaia belgiană:

„E de abia o lună de cînd acest partid (liberal) era o minoritate la Cameră: azĭ posedă o majoritate zdrobitoare. O schimbare așa de repede, nu dovedește tocmaĭ în favoarea propășireĭ moravurilor politice în Romînia. Cînd esă din urne, la distanța de cîte-va lunĭ, parlamente cu totul contrariĭ, după felul guvernuluĭ care presidează alegerile, naște în mod firesc îndoiala că a fost o presiune administrativă. Totul se schimbă în Romînia, afară de un singur lucru: chipul de-a sugera țăreĭ ceea-ce dînsa trebue că cugete și să i se impună carta forțată.

De aceea nu trebue de dat nicĭ o importanță, rezultatelor electorale din Romînia. Cu asemenea majoritățĭ saŭ unanimitățĭ artificiale, se poate guverna ușor; dar nu se capătă un sprijin solid și rezistent în țară".

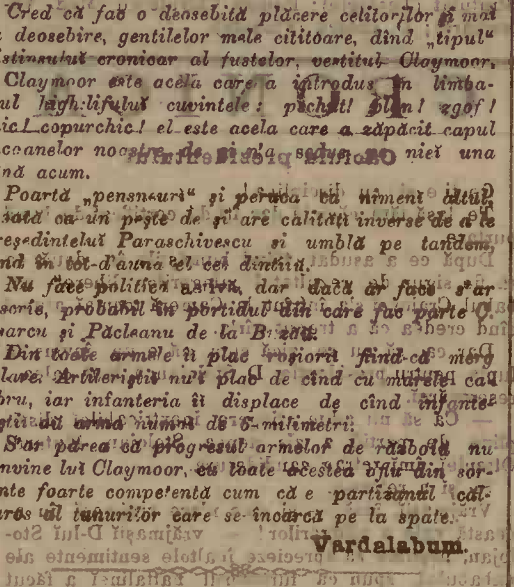
Care va să zică și în Belgia Occidentuluĭ, se știe ceea-ce se petrece în Belgia Orientuluĭ. Azĭ nu maĭ e de loc nevoie ca să ne maĭ ascundem. Ar fi maĭ de folos să revenim de drept la Regulamentul organic, de oare ce de fapt sîntem chiar și maĭ înapoiațĭ de cît sub așezămîntul luĭ Kiselef.

Ne era rușine de străinătate ca să ne dăm pe față starea noastră de plîns. Acum cînd străinătatea ne cunoaște de ce oare această politică de pisică hypocrită?

C. M.

TIPURI

Claymoor.

Cred că fac o deosebită plăcere cetitorilor și maĭ cu deosebire, gentilelor mele cititoare, dînd „tipul" distinsuluĭ cronicar al fustelor, vestitul Claymoor.

Claymoor este acela care a introdus în limbagiul high-lifuluĭ cuvintele: pschutt! vlan! zgof! chic! copurchic! el este acela care a zăpăcit capul cucoanelor noastre de și n'a sedus nicĭ una pînă acum.

Poartă „pensneuri" și perucă cu niment altul, înoată ca un pește de și are calitățĭ inverse de a le președinteluĭ Paraschivescu și umblă pe tandem, fiind în tot-d'auna el cel dintîiŭ.

Nu face politică activă, dar dacă ar face s'ar înscrie, probabil în partidul din care fac parte C. Evarcu și Păcleanu de la Buzăŭ.

Din toate armele îĭ place roșiorĭ fiind-că merg călare. Artileriștiĭ nu'ĭ plac de cînd cu mărirea calibru, iar infanteria îĭ displace de cînd infanteriștiĭ aŭ armă numaĭ de 6-milimetri.

S'ar părea că progresul armelor de războiŭ nu convine luĭ Claymoor, cu toate acestea aflu din sorginte foarte competentă cum că e partizanul căldurosul al tunurilor care se încarcă pe la spate.

Vardalabum.

Trădătorul Sturdza

Toțĭ oameniĭ cinstițĭ, toțĭ patrioțiĭ sincerĭ sînt indignațĭ de matrapazlîcurile pe carĭ a început să le învîrtească slugoiul ungurilor în chestia națională.

Mitiță Sturdza, pentru a face să fie iertat de maghiarĭ și pentru a intra în bunele grațiĭ ale conteluĭ Goluchovski, a început o lucrare foarte statornică cu scopul de a ucide mișcarea națională.

Cuvîntul de ordine dat tuturor seizilor săĭ, este ca pentru moment, orĭ-ce agitațiune trebue să înceteze și amiciția ungurilor să fie căutată cu orĭ-ce preț. Acest „pentru moment" înseamnează că, atîta timp cît D. Sturdza va fi la putere Romînia să se astîmpere, iar cînd D. Sturdza va cădea, agitațiunea să reînceapă.

Trădătorul Sturdza, omul seizelor ruși noase face astfel cel maĭ murdar șantagiŭ politic. El spune, cu alte cuvinte ungurilor: „Dacă nu mă spijinițĭ la minister reîncep agitația în contra Statuluĭ maghiar; dacă, însă îmĭ dațĭ tot concursul, influența mea e destul de mare ca să țin pe romînĭ în frîŭ".

Tocmeala a fost făcută și D. Sturdza s'a pus pe lucru. Agențiĭ săĭ voesc, de o cam dată, să puie mîna pe ziarul *Tribuna* și în urmă, să doboare din fruntea comitetuluĭ național, pe eroicul luptător, pe bătrînul Rațiu.

Dar valorosul patriot a înțeles, în sfîrșit din ce aluat sînt făcuțĭ colectiviștiĭ noștri, căcĭ punînd piciorul în prag, a silit pe nemernicĭ ca să facă un pas înapoĭ.

De acuma masca a căzut de pe obrajiĭ nerușinațĭ aĭ politicianilor carĭ nu s'aŭ sfiit să exploateze marea chestie națională pentru interesele lor josnice; de acuma toțĭ romîniĭ cinstițĭ de aci și de dincolo, aŭ cunoscut îndestul pe: **trădătorul Sturdza!**

Dragoș.

SATIRA ZILEI

Tinerii și bătrînii

In partidul disciplineĭ, al religieĭ și al Camereĭ s'a întîmplat o groaznică revoltă. Tineriĭ nerăbdătorĭ că nu le vine maĭ iute rîndul, aŭ făcut revoluțiune.

Această știre ne-a venit de o dată cu aceea că deținuțiĭ de la Pîngărațĭ s'aŭ resculat din cauza relelor tratamente, ceea-ce înseamnează că biețiĭ deputațĭ în floarea vîrsteĭ sînt osîndițĭ ca să'șĭ facă pedeapsa pe patru anĭ sub gîrbaciul luĭ Scuza, Dimancea, Săveanu și restul Chirițopolilor.

Ca în orĭ ce societate sănătos organizată așa și în partidul liberal tineriĭ sînt obligațĭ să dea ascultare bătrînilor, pe stradă să'ĭ salute cu respect, iar în Cameră, dacă intră un tînăr trebuie să să'ĭ sărute mânile luĭ Săveanu, Tache Anastasiu etc., iar dacă intră bătrînul și tînărul se află deja, acesta e ținut să se scoale în sus și să stea zmirna pînă ce s'o pune bătrînul jos.

In discuțiune tineriĭ n'aŭ voie să ceară cuvîntul înaintea bătrînilor ast-fel că pînă ce n'o vorbi Dimancea și cu Chirițopol, n'are voie să deschidă gura Niculaescu saŭ Iancovescu.

Aflăm că ministerul de rezbel vĕzînd bunele rezultate pe care le a dat această disciplină de fier, a cerut D-luĭ Sturdza Statutele partiduluĭ pentru ca să le aplice și în armată.

Vax.

Panica financiară

Dezastrul financiar, care ca un trăznet din cer senin a căzut asupra lumeĭ întregĭ e menit să zugrăvească în colorĭ viĭ stupiditatea organizațieĭ capitaliste. Averea, poate chiar și viața a miĭ de milioane de inșĭ pusă la discreția celuĭ d'întîiŭ diplomat care, cine știe din ce pricină—poate fiind-că n'a dormit saŭ n'a mistuit bine—are gustul criminal de a ține un limbagiŭ războinic.

*

Cine crede, că pentru o bucată de pămînt pustiŭ, situată la capătul lumeĭ civilizate și disputată de zecĭ de anĭ, va izbucni un războiŭ între Anglia și Statele-Unite? Nimenĭ nicĭ nu se gîndește la așa ceva. Și totușĭ o chestie străveche și secundară a fost scoasă la iveală și guvernanțiĭ ambelor țărĭ aŭ întrebuințat un limbagiŭ menit să exaspereze șovinismul maselor.

Rezultatul e din cale afară de dureros. Pînă acum nu s'aŭ schimbat de cît vorbe și deja bursa din New-York e un cîmp de ruină. Un *miliard* de valorĭ aŭ dispărut ca prin farmec, falimente colosale se anunță, prețurile efectelor scad cu o repegiune vertiginoasă.

Incă o dată, cine crede în posibilitatea unuĭ războiŭ? Convingerea generală e că aceasta e cea maĭ mică grijă a omenireĭ. Și cu toate acestea panica de la bursa din New-York s'a transplantat asupra lumeĭ întregĭ. Lașitatea proverbială a posesorului de titlurĭ de rentă, combinată poate și cu machinările subterane ale marilor toreadorĭ aĭ capitaluluĭ, a dat echilibruluĭ financiar deja atît de puțin stabil de cînd cu afacerea Orientuluĭ, lovitură fatală.

Din toate părțile viŭ știrĭ îngrozitoare. La bursa din Londra pierderile sînt de o mie de milioane de dolarĭ. Un bancher celebru a declarat că dezastrul pricinuit de mesagiul luĭ Cleveland e atît de mare încît generația actuală abia va ajunge să vază restabilirea mersuluĭ normal. Cursurile cad cu cîte 5 dolarĭ de o dată. Depeșĭ peste depeșĭ de la bancherĭ la oamenĭ politicĭ, ca să înceteze cu bravadele politice. In New York s'aŭ vîndut de o dată 50,000 de acțiĭ. Bursa părea absolut demoralizată. Același lucru în Berlin, Paris și Viena. In sfîrșit panica e la culme, presa de toate nuanțele e plină de tînguirĭ asupra dezastruluĭ. Și totușĭ anarhia caracteristică acesteĭ organizațiĭ nu va putea dispărea de cît o dată cu organizația însășĭ. De giaba se acuză „politica frivolă" a diplomaților, de giaba gazetele reacționare caută să tragă din atitudinea Statelor-Unite concluzia că democrația e un sistem dăunător intereselor marĭ ale omenireĭ: pricina e mult maĭ adîncă, ea nu rezidă într'o formă politică, ci într'un sistem economic.

*

Societatea actuală e la discreția marilor speculanțĭ. Iată ce spune în această privință un organ care nu poate fi bănuit de „ideĭ subversive":

„Mariĭ speculanțĭ sînt dușmaniĭ orĭ-căreĭ dezvoltărĭ pacinice. S'a calculat că aproape o jumătate de milion de efecte s'aŭ aflat (în Viena) în ast-fel de mîinĭ. Nimic n'a îngrozit bursa maĭ mult de cît jocul criminal al acestor speculanțĭ, carĭ aŭ exasperat criza aruncînd în piață mase enorme de efecte. Piața a suferit pierderĭ enorme; milioane aŭ dispărut, averĭ și marĭ și modeste aŭ fost distruse și un moment a nimicit munca uneĭ lungĭ perioade de cursurĭ ascendente.

Președintele Cleveland s'a speriat el însuși de urmările fatalului său mesagiu. Al doilea mesagiu adresat parlamentului, e departe de a avea limbagiul războinic al celuĭ dintîi. El e deja mărturisirea neputinței sale, cînd cere congresuluĭ să ia măsurĭ spre a evita o vătămare a intereselor poporuluĭ a fondurilor și creditului public. Dar răul făcut nu se poate de cît foarte greŭ repara. Războiul financiar a pricinuit rănĭ tot atît de mortale, poate și maĭ dureroase de cît cel militar cu tunurĭ și șrapnele. Cine știe cîte familiĭ vor trăi în mizerie, cîte speranțe aŭ fost distruse, cîte aspirațiĭ înăbușite de acest fatal eveniment, care de ierĭ pînă azĭ a schimbat fața Europeĭ și a Americeĭ.

Dar ceea ce e maĭ trist, e că aceată întîmplare nu e unică în felul eĭ. Azĭ conflictul Anglo-American, mîna chestia orientuluĭ, poimîine cine știe ce noŭ conflict diplomatic și nenorocirile de azĭ se vor repeta. Leacul adevărat și radical nu poate fi de cît detronarea capitaluluĭ și emanciparea munceĭ.

Cînd vom vedea-o?

ECOURI DIN STRĂINĂTATE

Austria.— In ședința de la 7 Decembre a camereĭ Austriace D-rul Rustowsky discutînd chestia emigrațiunilor a dat următoarele date de foarte mare importanță: populațiunea polonă în America de Nord a atins astă-zĭ deja cifra de $1\frac{1}{2}$ milioane. In ultimiĭ anĭ emigrațiunea se face maĭ mult în spre America de Sud. Guvernul Brazilian a votat un miliard și jumătate mărcĭ pentru scopurĭ de colonizare. Polonia austriacă e inundată de agențĭ americanĭ, carĭ caută să înduplece populațiunea sătească, țărănimea, ca să părăsească țara. Rustowsky atrage atenția asupra primejdiilor carĭ amenință dintr'această parte Polonia austriacă, deja și așa atît de puțin populată.

Conflictul Anglo-American

Istoricul Conflictuluĭ.—Doctrina Monroe

Din pricina uneĭ neînțelegerĭ în determinarea fruntariilor dintre Venezuela și teritoriul englez, s'a iscat un conflict deocamdată numaĭ diplomatic între Anglia și Statele Unite.

Acest conflict amenință să intre într'o fază războinică maĭ ales de cînd Președintele Statelor-Unite, Clevelaud, a trimis parlamentuluĭ cunoscutul săŭ mesagiŭ conceput în termenĭ foarte belicoșĭ.

Istoricul Conflictuluĭ

Teritoriul despre care e vorba a aparținut Spanieĭ pînă la 1810, apoĭ s'a declarat independent. In 1814 țările de jos aŭ cedat Mareĭ Britaniĭ, Guyana olandeză; de atuncĭ englezii și-aŭ tot avansat, încet dar mereŭ, fruntariile pe teritoriul Venezueleĭ, chiar încă de pe cînd aceasta se lupta în potriva Spanieĭ pentru independență. In 1827 coloniile engleze avansaseră deja pînă la fluviul *Marocco*. In 1840 guvernul englez însărcină pe inginerul Schomburgk să stabilească fruntariile Venezueleĭ. Acesta protestă, guvernul englez a recunoscut atuncĭ supremația Venezueleĭ asupra teritoriuluĭ discutat, însă în 1880 iarășĭ aŭ apărut două corăbiĭ engleze la gura Orenoculuĭ pentru a institui un telegraf pe acest teritoriŭ. Atuncĭ *Statele-Unite* se amestecară fățiș în ceartă, dar secretarul de stat Freylinghausen se mulțumi să recomande arbitragiul. Salisbury nu primi.

Precum vedem pînă acum, Anglia a fost partea agresivă. Dar în Ianuarie 1895 Venezuela luă o măsură nedreaptă, trimițînd soldațiĭ Venezueleĭ ca să incalece teritoriul englez, unde aŭ și captivat funcționarĭ aĭ Anglieĭ. Din această pricină guvernul britanic ceru 60.000 dolarĭ despăgubire.

Doctrina Monroe

Atuncĭ însă guvernul din Washington se amestecă și el adresînd în Iulie o notă guvernuluĭ englez prin care proclamă doctrina *Monroe*, adică stabilește principiul că nicĭ o putere Europenească n'ar edreptul să iea posesiune *cu forța* de un teritoriŭ american.

Chestia stă de-ocamdată aicĭ. Probabil că se va deslega pe cale pașnică. De-ocamdată bursele se resimt și averile se deplasează.

East.

IMPRESIUNI & PALAVRE

Zigzagurĭ pe tema unor palme primite la Capșa

Tony soit qui mal y pense. (Din englezește)

Care'ĭ diferența dintre o gîscă și directorul luĭ „Moș Teacă?"—Una singură: gîsca fiind palmipedă îșĭ poartă palmele la picioare, pe cînd victima luĭ Bodganovicĭ, le poartă pe obraz.

*

De ce Tony nu'ĭ catolic? Pentru că detestă pe Monsegniorul *Palma*.

*

Firmă tezistă. Se poate ceti într'un ziar francez, în *Le Figaro* de-o pildă.

Mrs. Gergely & Bogdanovich
fournisseurs de palmes... academiques.

Iată un ziar care nu va avea printre cetitoriĭ săĭ pe primul redactor al *Epoceĭ*.

*

—De ce Tony Metz este pentru sistemul metric și detestă stînjenul luĭ Șerban-Vodă?—Pentru că acest infam stînjen posedă și *palme*.

*

Bogdan Dragoș. La *Capșa*, de față cu Tony, se vorbește de istoria faptelor luĭ Dragoș. D-l Nicu Filipescu, sare în ajutorul primuluĭ săŭ redactor, care e pe jumătate leșinat.

— Ce este? întreba el speriat.

— Bogdan... Dragoș! șoptește omul cu palmele.

*

Cu ocazia palmelor. Tony voește să-l ea pe Bogdanovicĭ înainte cu știința luĭ.

— Da, Domnule, ce are a face pretențiunea D-tale? Țĭ-așĭ putea răspunde ca marele bărbat de stat englez *Palmerston*.

— Da, respunde flegmatic interlocutorul: cam de as'a-ĭ vorba: *Palme-ți torn!*

*

Proiecte de călătorie. In urma palmelor primite cu recidiva, directorul ziarelor *Epoca* și *Moș-Teacă* se decide să plece din țară și să părăsească aceste țărmurĭ atît de puțin ospitaliere pentru *comerțul săŭ de sarcasme*.

— Și unde plecĭ? îl întrebă un prieten.

— Probabil în Italia...

— Da, ca să te recoreștĭ sub *palmi*-erĭ.... îĭ răspunde un glumeț răutăcios.

*

Tony și legea rurală. — Eată o lege pe care Tony n'o citește nicĭ o dată—De ce?

Pentru că acolo se vorbește de muncitoriĭ cu *palme*!

Chițibuș.

ȘTIRI MARUNTE

* D. G. Belcic a fost numit advocat al Statuluĭ pe lîngă județele Dorohoiŭ și Botoșanĭ.

* Comitetul definiv al asociațiuneĭ studenților universitarĭ romînĭ s'a constituit ast-fel:

D-niĭ: Pompiliu C. Vlădescu, Gh. N. Manea (Drept); Moise Teodorescu, Dionisie Ionescu (Litere); V. C. Popovicĭ, N. Bunescu (Științe); V. P. Christodulo, Vasile Pascal (Medicină); Const C. Stratulat (Teologie); Roman Chirulescu (Med. Veterinară); D. Iliescu (Finanțe).

CRONICA

Căciula presidentuluĭ

Ce ți-e și cu disciplina!

Te lasă fără căciulă dar îțĭ dă certificat de bună purtare.

După ce a asudat tăind bumăștile în două ca să fie sigur de rezultatul „alegerilor libere", nababul Craioveĭ s'a înfrînt la Cameră tocmaĭ atuncĭ cînd credea că a trecut gîrla.

Dar ca să nu se zică cum că e un învins în lupta pentru presidenție, D. Stolojan a luat calea... resemnăreĭ.

— Ca să nu aduc atingere inextricabileĭ discipline de partid, a zis nenea Stolojan, lăutarul Olteniеĭ, îmĭ retrag candidatura.

Și 'șĭ a retras-o.

Vrăjmașiĭ, însă — și cine n'are vrăjmașĭ în această vale a plîngerilor! — vrăjmașiĭ D-luĭ Stolojan, neștiind să aprecieze înaltole sentimente ale nababuluĭ, spuu că furnisorul naftalineĭ a făcut din presidenția Camereĭ ceea ce a făcut țiganul care, cînd a văzut că 'ĭ cade căciula în gîrlă, 'șĭ a amintit disciplina de partid și a exclamat:

— Las' să se ducă draculuĭ, că tot eram s'o daŭ eŭ tateĭ de pomană.

Așa e gura lumeĭ, de aceea n'o astupă de cît... pămîntul.

Bao.

PLÎNGERĬ

Pentru ministrul domeniilor

Un număr de nouă-spre-zece locuitorĭ împroprietărițĭ în baza legeĭ din 1864 pe teritoriul comuneĭ Vadurile, cotunele Tărcăŭ, Oanțu și Vadurile din județul Neamțu, ni se plîng că nicĭ pînă astă-zĭ nu posedă întreg terenul ce li se cuvine, potrivit tabeleĭ titera A, și al căruĭ cost dînșiĭ l'aŭ plătit statuluĭ integral.

De la 1880 aceștĭ oamenĭ reclamă în zadar ca să fie pușĭ în posesiunea uneĭ întinderĭ de 100 fălcĭ ce le lipsește din porțiunea de pămînt cuvenită lor. La diferite epoce, ministerul domeniilor a delegat pe ingineriĭ N. Țuțoianu, Zotu, M. Vîrgolicĭ, majorul Basarab și Al. Cihoschi pentru a face măsurătoarea pămîntuluĭ și să pună pe locuitorĭ în posesiunea porțiuneĭ ce le lipsește. Nicĭ unul din aceștia însă nu s'a prezentat în fața loculuĭ și lucrurile aŭ rămas așa cum sînt azĭ.

Nenorocițiĭ locuitorĭ aŭ colindat zadarnic țara de la un capăt la cel-l'alt pentru a găsi dreptatea cheltnind ce aveaŭ și ce nu aveaŭ așa că azĭ sînt amenințațĭ să rămînă pe drumurĭ cu copiiĭ lor.

Atragem atențiunea D-luĭ Palladi, ministrul domeniilor, asupra nedreptățireĭ acestor oamenĭ, rugîndu-l cu insistență a cerceta afacerea de aproape și a face dreptate.

Așteptăm și vom reveni.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureștĭ, 10 Decembre 1895, 12 ore ziua

Inălțimea barometrică la	0°.751.7
Temperatura aeruluĭ C°	—2°6
Vîntul aproape liniștit de la S.	
Starea ceruluĭ acoperit.	
Temperatura maximă de erĭ	—7°
" minimă de astăzĭ	—1°
Temperatura la noĭ a variat între 11° și	—4°

Timpul închis și posomorît de erĭ a durat pînă seara. Noaptea puțină bură de ploaie. Erĭ și noaptea a plouat aproape în toată țara. In Moldova și părțile muntoase a căzut cîte puțină zăpadă. Temperatura a scăzut aproape în toată țara, afară de Giurgiu, T.-Măgurele și Corabia unde a crescut puțin. La Galați și părțile muntoase scăderea temperatureĭ a fost mare. Barometrul a crescut pretutindenĭ, maĭ mult însă în Muntenia. In Moldova a fost îngheț.

Astă-zĭ cald, timpul liniștit și cerul acoperit.

INFORMAȚIUNĬ

Erĭ s'a efectuat în capitală alegerea colegiuluĭ I-iŭ de comună. Iată resultatul:

Inscrișĭ 5131, votanțĭ 2218, voturĭ anulate 30.

Aŭ fost proclamațĭ aleșĭ D-niĭ: T. Procopie Dumitrescu, C. F. Robescu, Alex. Djuvara, Barbu Păltineanu, V. Hernia, Dr. Petrini Galați, Anton Vanicu, C. St. Bolintineanu, G. Eustațiu, Major At. Fănuță, D. M. Ionescu, C. Cristescu, D. Petrescu, G. Assan, G. Bursan și Anghel Solacolu.

Oposiția se știe că s'a abținut.

Poimîine are loc alegerea colegiuluĭ al II-lea.

La 28 curent va avea loc în capitală o întrunire intimă a radicalilor, la care vor lua parte și membriĭ din provincie.

In această întrunire se va lua o hotărîre și în privința înființăreĭ unuĭ ziar al partiduluĭ.

La 20 Decembrie se vor inaugura spitale rurale din Roșnov, Parîncea, Țăndăreĭ, Tg. Sulița și Babadag.

Escrocul Popovicĭ

Escrocul Ion Popovicĭ, care furase 20,000 francĭ de la casieria din Iașĭ, a fost prins erĭ pe calea Moșilor de către agentul polițieĭ secrete Gr. Russu.

Incă de la reîntoarcerea sa din Iașĭ, Popovicĭ, după ce dispăruse de sub paza celor doĭ agențĭ cărora fusese încredințat, se instalase la otelul Concordia. Din cînd în cînd escrocul avea îndrăzneala să se plimbe pe stradele Capitaleĭ, de și întreaga poliție îl urmărea.

Erĭ agentul polițieĭ văzîndu'l pe stradă și cunoscîndu'l îl și arestă.

Popovicĭ însă amenințînd pe agent că'ĭ va trage palme cercă să se urce într'o trăsură, care tocmaĭ trecea. Agentul atuncĭ îl amenință că'l împușcă dacă nu se supune.

Escrocul domolindu-se, promite 2000 de leĭ agentuluĭ pentru a-l face scăpat.

Agentul se preface că consimte și venind cu Popovicĭ spre hotel unde avea sășĭ primească resplata, se întîlnește cu un alt agent, și amîndoĭ conduse pe Popovicĭ la poliție.

Aicĭ imediat a sosit și D. judecător de instrucție Sarățeanu, care i-a făcut un mic interogatoriŭ.

Escrocul, fără a hesita, și-a mărturisit faptul în toată amănunțimea și pe complicii săĭ.

Popovicĭ e un om de statură înaltă, în vrîstă de vr'o 40 de anĭ, oacheș și slab la față.

Dînsul se află numaĭ de un an în serviul lucrărilor nouĭ, în calitate de comptabil.

Trecutul acestuĭ domn este detestabil.

Asupra luĭ s'a găsit 46 coroane, 5 hîrtiĭ a 100 de leĭ și 4 a 20 leĭ.

După cum am anunțat deja, D. Ghițescu, prefectul de Suceava, va fi înlocuit cu D. deputat I. Softa.

D. Ghițescu va fi ales deputat la unul din colegiile ce se vor declara vacante.

Zilele aceste D. Gr. Giani va fi numit prefect al județuluĭ Brăila în locul vacant.

Situația în Macedonia devine din ce în ce maĭ insuportabilă pentru romîniĭ de acolo. Pricina e trădătorul Mărgărit.

Zilele trecute acest favorit al tuturor guvernelor a destituit de odată 70 de profesorĭ, lăsîndu-ĭ muritorĭ de foame dimpreună cu familiile lor.

Maĭ mult încă, în urma uneĭ corespondențe confidențiale, schimbată între Mărgărit și D. Poni, ministrul instrucțieĭ, toate Eforiile din întreaga Macedonie vor fi desființate. Macedoneniĭ sînt foarte agitațĭ din această cauză și nu știm dacă ziua de mîine nu ne va vesti lucrurĭ surprinzătoare,

A apărut *Cartea Dragosteĭ* (Antologie) de D Radu Rosetti. Un volum superb de maĭ bine de 600 de paginĭ. conținînd toate poeziile bune de dragoste din literatura romînească, începînd cu Ienăchiță Văcărescu și pînă în zilele noastre.

Gustul artistic al autoruluĭ, care el însuși este un distins poet, ne e o garanție că în acest volum nu vom găsi de cît tot ce e maĭ bun din fie-care autor.

In urma unor marĭ stăruințĭ, ministerul de interne a hotărît a se construi spitalul de alienațĭ la Iașĭ, iar nu la T. Ocna după cum se proiectase

Incidentul regretabil întîmplat alaltăseară la cofetăria Capșa a avut ca consecință o provocare la duel din partea pălmuituluĭ.

Martoriĭ însă aĭ D-luĭ Toni în vedere că acesta șĭ-a luat deja satisfacție pe calea obicĭnuită, conducînd pe agresor la secție, nu aŭ găsit că e caz de satisfacere pe calea onoareĭ.

Se afirmă însă că și D. Bogdanovicĭ nu era dispus a da satisfacție adversaruluĭ săŭ pe motivul că acesta a maĭ fost pălmuit într'un local *public* fără să releveze și să spele insulta.

D. Filipescu interpelat de unul din prieteniĭ D-luĭ Toni asupra atitudineĭ ultraliniștite pe care a păstrat-o în tot timpul cît s'aŭ succedat cele șase palme aplicate pe obrajiĭ unuia din redactoriĭ săĭ răspunse că D. Toni a suferit insulta nu în urma vre-unuĭ arcasm din *Epoca*, ci din pricina unor zeflemele din *Moș Teacă* de carĭ este singur răspunzător.

Cu alte cuvinte la vreme de nevoe toțĭ începînd de la patron și pînă la colegĭ, părăsesc pe ziaristul lovit, rămîind ca acesta să'șĭ facă dreptate cum va crede maĭ bine saŭ să se resemneze.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 11 Decembre (23 Decembre) 1895

5% Renta r. p.	$100\frac{1}{2}$	Acț. B. Agricole	215
5% Renta am.	$97\frac{3}{4}$	Dacia-România	394
5% » (92—93)	$99\frac{1}{2}$	Naționala	408
5% » am.	94	Patria	110
6% Obl. rur.	$100\frac{1}{2}$	Construcții	181
Pensiunĭ	283	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	$96\frac{1}{2}$	Londra	$25.3027\frac{1}{2}$
5% » (1890)	$94\frac{3}{4}$	Paris	100.25,20
5% Fonc. rur.	$93\frac{1}{2}$	Viena	$208.07\frac{3}{4}$
5% » urb.	102	Berlin	123.25.15
5% » »	$89\frac{1}{2}$	Belgia	99.80
5% » » Iașĭ	82	Scont B. n.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » v	6
Banca Naț.	1560	» C. dep.	$5\frac{1}{2}$

Arton în Romănia

Se știe că Arton ne a făcut și nouă cinstea de a ne visita în timpul călătoriilor sale de neplăcere. Agentul *Dupas* care a fost însărcinat de guvernul francez ca să-l urmărească pentru a nu-l prinde vorbește în broșura sa despre niște hîrtiĭ pe carĭ le-a confiscat la poșta din Iașĭ.

Iată o informație a ziarului Figaro în această privință.

In Februarie 1893, Dupas și Soudais sosiră la Iașĭ, cîte-va zile dupa ce Arton plecase spre Bucureștĭ. Totușĭ aceștĭ agențĭ reușiră să afle numele fals sub care se ascundea Arton și confiscară la poștă scrisorile adresate acestuĭ personaj.

Două scrisorĭ căzură ast-feĭ în mîinile agenților, una din ele era iscălită Esther, numele uneĭ fete a luĭ Arton; cea l'altă, semnată *Royère* (numele avocatuluĭ luĭ Arton), era dotată din Londra și scrisă pe hîrtie a hoteluluĭ „Keyser's Royal Hotel".

Prin această scrisoare D. Royère îl înștiința pe Anton că corespondentul acestuia Salberg îl invită să se întoarcă îndată în Anglia. de unde să nu se maĭ misce.

Această scrisoare fu remisă în mîinile procuroruluĭ romîn care o comunică ministeruluĭ plenipotențiar francez. Acesta o trimise imediat la Paris printr'un atașat.

Din scrisoarea pe care Anton a adresat-o ziaruluĭ *Figaro* rezultă că el s'a întors în Anglia și din Februarie 1893, n'a maĭ părăsit-o. Așa dar *cabinetul de atuncĭ nu putea să nu știe asta de oare-ce ministrul de justiție avea cunoștință de scrisoarea luĭ Royère confiscată la Iașĭ.*

Ceea ce e curios, e că cu începere de Februarie 1893 de cînd guvernul avea un indiciŭ sigur despre prezența luĭ Arton la Londra, *toate cercetările polițieĭ aŭ fost îndreptate maĭ ales spre Orient.*

Budgetul francez

PARIS, 11 Decembre. — Senatul abordează discuția budgetuluĭ.

D. Doumer, ministru de finance, declară că budgetul pe 1896 este perfect de bine echilibrat. Veniturile ordinare vor ajunge pentru a face față sporireĭ cheltuelilor devenite necesare.

Situația financiară e bună și va rămîne așa mulțumită politiceĭ de ordine și de economie ce guvernul e decis să urmărească. (Aplause).

Discuția generală s'a închis.

Conflictul anglo-american

Imprumutul american.—Starea burselor. —Comisia de delimitare

LONDRA, 11 Decembre. — *Times* zice că temerile în privința unuĭ rezboĭ adus de procedeurile D-luĭ Cleveland aŭ scăzut acum în mod considerabil. Ar fi foarte greŭ de plasat un împrumut american în Europa, cel puțin cu un preț prea ridicat.

CARACAS, 11 Decembre. — Sentimentele ostile față de Englitera cresc.

In general se dorește o mobilisare maĭ întinsă a gardeĭ naționale.

Negustoriĭ cer să facă un rezbel comercial Englitereĭ.

FOITA ZIARULUI „ADEVBRULUI"

4

MORTUL DIN TRĂSURĂ

I

Ce spunea „Argus"?

— Tocmaĭ două.

— De unde știĭ?

— Pentru că era o noapte foarte liniștită așa că am putut auzi cînd a sunat ceasul de la palatul Poșteĭ.

—Observat-aĭ ceva deosebit la aceast om?

— Nu, părea ca toată lumea. Imĭ făcea impresia unuĭ tînăr chefliŭ. Bordurile pălărieĭ eraŭ date în jos și n'am putut să-ĭ văd bine obrazul.

— N'aĭ văzut cum-va dacă purta un inel la deget?

— Ba da. Cînd îmĭ plăti cursa, am observat că avea un diamant la degetul arătător de la mîna dreaptă.

— Nu ți-a spus el de ce se afla pe drumul de la Saint-Kilda, la o oră atît de înaintată?

— Nu; nu mi-a spus nimic.

— Bine. Poțĭ să te retragĭ."

Rezumă apoi interogatoriile într'un discurs care dură o jumătate de oră. Nu rămîne nicĭ o îndoială — zise el — că moartea defunctuluĭ n'a fost rezultatul uneĭ cauze naturale, ci că a fost efectul uneĭ otrăvirĭ, dar pînă în momentul de față nu avem de cît puține amănunte sigure asupra circomstanțelor afacereĭ. Singura persoană care acuma ar putea fi acuzată de crimă ar fi omul necunoscut, care a fost văzut în trăsură cu defunctul. vinerĭ dimineața la colțul bisericeĭ scoțiane aproape de statuiele luĭ Will și Burke. S'a dovedit că omul asasinat a fost după toate aparențele, sănătos cînd s'a suit în trăsură, cel mult în stare de beție și faptul că a fost găsit de către birjarul Royston, după depărtarea tovarășuluĭ săŭ, cu o batistă muiată în cloroform aplicată pe gură, pare a dovedi că el a sucombat prin inhalațiunea acesteĭ otrăvĭ, care îĭ s'a administrat cu intenția de a-l ucide.

De oare-ce toate dovezile, aŭ fost obținute în această afacere prin inducțiune (fapte), trebue să ajungĭ numaĭ de cît la concluzia că o crimă a fost comisă. In consecință, de oare-ce circonstanțele in carĭ s'aŭ întîmplat lucrurile nu permit de cît o concluzie, juriul nu va putea face altă ceva de cît să dea un verdict într'acest sens.

Juriul se retrase pe la vre-o patru ore pentru a delibera și reintră o jumătate de ceas maĭ tîrziŭ dînd următorul verdict:

„Că defunctul, a căruĭ nume remîne necunoscut, a murit la 27 Iulie în urma cloroformuluĭ ce i-a fost administrat de către o persoană necunoscută.

Și juriul se pronunță — sub jurămînt — că numita persoană necunoscută, a asasinat din reutate și cu premeditere pe sus-zisul defunct.

III

O sută livre sterlinge recompensă

ASASINAT

O sută livre sterlinge recompensă

Văzînd că vinerĭ 27 Iulie, a fost găsit într'o trăsură cadavrul unuĭ om cu numele necunoscut.

Și văzînd că în urma ancheteĭ făcută la 30 Iulie în Saint-Kilda, juriul a pronunțat un verdict de asasinat cu premeditațiune îndreptat contra uneĭ persoane necunoscute.

Defunctul este de statură mijlocie, fața arsă de soare, barba rasă. Are un semn caracteristic pe tîmpla stîngă. Imbrăcat în haine de serată.

Se anunță printr'aceasta, că o recompensă de o sută șterlingĭ se va plăti de către guvernămînt pentru orĭ-ce informație care ar putea să conducă la arestarea vinovatuluĭ, care se crede a fi un om, ce s'a suit cu victima sa într'o trăsură la colțul dintre Collins și Russell streets, la 27 Iulie, o oră și jumătate de dimineață.

IV

D-nul Gorby se pune pe luptă

„Drace! îșĭ spunea D. Gorvy privindu-se în oglindă, am scăpat bine din greutățĭ, în ăștĭ 20 de anĭ, dar asta e o ghicitoare a draculuĭ."

D. Gorby tocmaĭ se rădea și după obiceiul săŭ vorbea cu imaginea sa reflectată n oglindă.

Fiind un agent și un caracter extrem de concentrat, el nu vorbea nicĭ odată cu nimenĭ de ceea ce se raporta la funcțiile sale și nicĭ odată n'avea om de încredere.

Cînd încerca trebuința de a-șĭ vărsa inima, se retrăgea în odaia de culcare și șĭ vorbea în oglindă. Acest mod de a procede, nu numaĭ că era absolut sigur, ușura spiritul săŭ de dorința de a vorbi despre un lucru pe care ar fi vrût să-l tăinuiască totușĭ,

Bărbierul regeluĭ Midas, cînd a descoperit ceea ce se găsea sub coroana regală a stăpînuluĭ săŭ, fu atît de copleșit de greutatea acestuĭ secret, în cît n'avu altă resursă, pentru a nu fi slăvit de dînsa, de cît de a merge să șoptească într'o dimineață trestieĭ rîuluĭ: „Midas, regele Midas, are urechĭ de măgar". Tot ast fel D. Gorby avea cîte odată trebuința de a rosti în cuvinte gîndurile sale tainice.

Cum nu voia să le încredințeze lumineĭ soareluĭ, el îșĭ lua oglinda de confident și-ĭ plăcea să șĭ vază fața roșă și durdulie în oglindă, făcîndu-șĭ semne în ŭeamul strălucitor. Dacă această mică și modestă oglindă în care ĕe privea în fie-care dimineață D. Gorby, ar fi putut vorbi, ce descoperirĭ n'ar fi făcut relative la secretele Melburnuluĭ și la moralitatea locuitorilor săĭ? Dar din fericire pentru multă lume, nu maĭ trăim azĭ în lumea legendelor și orĭ cît de simpatică D. Gorby îșĭ ar fi găsit oglinda, ea nu trăda nimic.

In dimineața aceea agentul avea o întrevorbire foarte animată cu confidentul săŭ, și cîte odată se citea pe fața luĭ o expresie încurcată.

Afacerea asasinatuluĭ în trăsură îĭ fusese încredințată. El era încredințat să descurce misterul de care acest asasinat era învălit și se întreba cu ce vor începe cercetările.

„Ce dracu! spunea el ascuțindu-șĭ gînditor briciul, orĭ ce lucru care are început trebue să aibă și sfîrșit. Și dacă nu descoper începutul cum să ajung la sfîrșit"?

După cum oglinda nu respundea la întrebarea sa D-l Gorby îșĭ săpună bărbia și obrajiĭ și începu să se radă, cam mașinalicește, pentru că era cu totul absorbit de gîndurile sale, zicînd în sine-șĭ:

— Avem un om — presupunem că un gentilom — care se clatină și prin urmare nu-șĭ maĭ are voința liberă. Un alt individ, apare de odată, chiamă o trăsură pentru iel, pretinde maĭ întîiŭ de a nu-l cunoaște, apoĭ, după ce s'a arătat că-l cunoaște, se depărtează brusc, îșĭ schimbă ideia, se reîntoarce, se suĭe în trăsură și spune birjaruluĭ ca să-ĭ ducă la Saint-Kilda. Pe drum, cloroformează pe bețiv, se coboară din trăsură, se suie într'alta, și înainte de a fi sosit la Powlett Street, dispare. Iată enigma pe care trebue s'o dezleg, și nu cred că Sfinxul însu-șĭ a pus una maĭ încurcată vre-o dată contemporanilor săĭ.

„Am treĭ lucrurĭ de descoperit: 1) cine e omul asasinat? 2) pentru ce a fost ucis? 3) cine a comis crima? De îndată ce o voiŭ avea pe cea d'întîiŭ, cele-l'alte două nu vor fi grele de găsit, pentru că e foarte ușor, cunoscînd viața unuĭ om, să constațĭ dacă cineva a avut interesul de a se scăpa de dînsul.

(Va urma)

NEW-YORK, 11 Decembre.—Bursa are o tendinţă maĭ favorabllă în urma înbunătăţireĭ valcrilor americane la Londra.

PARIS, 11 Decembre. — Deschiderea burseĭ este maĭ bună în urma ştirelor maĭ favorabile ale conflictul anglo-american.

Indată însă se produc oferte din toate părţile; această stare de lucrurĭ persistă şi valorile otomane sînt foarte afectate. Renta franceză şi cea rusească scad în mod simţitor; cea italiană este slăbă.

Inchiderea se face în baisse.

COLONIA, 11 Decembre. — *Gazeta de Colonia* află din Amsterdam că o telegramă din Wastington anunţă că comisiunea pentru afacerea Venezueleĭ va pleca probabil la Madrid şi la Haga, spre a examina documentele pe baza cărora drepturile Spaniolilor şi ale Neerlandezilor aŭ trecut la Englitera.

Din Bulgaria

Judecătoriĭ nejuriştĭ. — Congresul macedonian.

SOFIA, 11 Decembre. — Cu ocazia discuţieĭ bugetuluĭ justiţieĭ la Cameră, D. Stoilow declară că este adevărat că nu toţĭ judecătoriĭ sînt juriştĭ, dar nu se poate lipsi de aceia carĭ nu sînt; printre aceştĭ din urmă sîn mulţĭ judecătorĭ bunĭ.

SOFIA, 11 Decembre.— Se asigură că congresul macedonian va continua să ţină şedinţe pînă la sfêrşitul sĕptĕmâneĭ. Contrariŭ versiunilor răspîndite în public, în privinţa preşedinţieĭ, pare că congresul ar prefera să lase comitetuluĭ alegerea preşedinteluĭ. De şi deliberările congresuluĭ sînt secrete, totuşĭ informaţiunĭ concordante anunţă că opinia aşteptăriĭ predomină în congres şi că inactivitatea este impusă de împregĭurărĭ.

EDIŢIA III

Ultime Informaţiunĭ

Din lupta care s'a iscat între Dim. Robescu şi Grădişteanu, pentru postul de primar al Capitaleĭ. este foarte probabil ca să izbutească un al treilea, adică D. Alecsandru Djuvara.

Noĭ socotim că această alegere ar fi cea maĭ nemerită.

D. Robescu este cu totul descuragiat, iar D. Procopie Demetrescu a fost admis în capul listeĭ cu condiţia expresă cà să nu aibă veleităţĭ pentru primarat.

Cu ocasia unor expropierĭ făcute acum în urmă pentru determinarea razeĭ Bucureştilor, un antreprenor de accise anume Popovicĭ a săvîrşit o contrabandă colosală.

Acest antreprenor e protejatul unor membriĭ cu influenţă din comisia interimară a Capitaleĭ.

In urma uneĭ denunţărĭ, însă, afacerea a ajuns înaintea parchetuluĭ.

Vom ţine în curent pe cititoriĭ noştri.

Parchetul din Galaţi instrueşte actualmente pe nişte bulgarĭ din Dobrogea, carĭ s'ar fi încercat să urzeasce comploturĭ în contra unuĭ stat vecin.

Academia Romînă a fost autorisată să primească succesiunea avereĭ decedateĭ Maria general I. Carp

La alegerea diferitelor comisiunĭ în Cameră, listele guvernuluĭ aŭ căzut şi aŭ triumfat alte liste combinate pe d'a lăturĭ.

Ştim din sorginte foarte sigură că miniştriĭ sînt foarte nemulţumiţĭ de modul în care se conduce Càmera şi de nedisciplina care domneşte în sînul unanimităţeĭ.

Şi cu toate acestea nu este un singur ministru cu destulă autoritate care să poată pune ordine în acest haos.

Pentru alegerile comunale, carĭ se vor face la Iaşĭ, nu s'a maĭ putut stabili înţelegere între colectiviştĭ şi grupul luĭ beizadea Crigore. Ast-fel vor fi treĭ liste: a guvernuluĭ, a opoziţiuncĭ conservatoare radicală şi a beizadiştilor.

Cu toate aceste, dacă va fi balotagiŭ, amiciĭ de erĭ îşĭ vor da ajutor, adică bezediştiĭ vor ajuta pe colectiviştĭ.

Crima din Buşteni

O crimă îngrozitoare s'a săvîşrit la Buştenĭ alaltă-erĭ noapte în următoarele împrejurărĭ:

Maĭ mulţĭ lucrătorĭ de la fabrica de hîrtie, romînĭ şi ungurĭ, ducîndu-se să petreacă la cîrciuma satuluĭ, s'aŭ întrecut cu băutura şi apoĭ s'aŭ luat la ceartă din causa unor femeĭ. Cearta a degenerat în bătae straşnică şi loviturĭ de cuţit.

Un romîn a fost omoîrt pe loc, altul se află înagonie; iar duoĭ sînt grav rănıţĭ. Dintre criminalĭ duoĭ aŭ fost arestaţĭ şi înaintaţĭ pachetuluĭ din Ploeştĭ iar duoĭ, aŭ reuşit să fugă.

D. Gh. Mandrea, architect, a fost numit architect şef al Eforieĭ spitalelou civile din Bucureştĭ.

La alegerile comunale de erĭ foarte puţinĭ alegătorĭ aŭ luat parte la vot; animaţie a fost pretutindenĭ, cu toate acestea vedem ca aŭ votat peste 2200 alegătorĭ.

Sistemul fraudeĭ a funcţionat de data aceasta pe o scară întinsă. Agenţiĭ colectivităţeĭ aŭ votat de nenumărate orĭ şi cu carţile cetăţenilor carĭ s'aŭ abţinut şi numaĭ ast-fel s'a putut complecta numărul complect de voturĭ.

Procesul Breningiteĭ care a venit înaintea Curţeĭ de apel din Galaţĭ, se crede că va fi amînat din cauză că D-l M. Cornea e bolnav şi nu poate asista pe D. Robescu.

Din casa regimentuluĭ de infanterie No. 20, care-şĭ are reşedinţa în T.-Măgurele, a dispărut zilele trecute o sumă de 10.000 leĭ, fără să se afle încă autorul acestuĭ furt îndrăzneţ.

Raportorul corpuluĭ de armată respetiv se află deja la faţa loculuĭ, făcînd cercetările.

D. general Iarca a luat alalta-erĭ în posesiune noul săŭ post de comandant al corpuluĭ al VI-lea de armată din Iaşĭ.

Parchetul militar se ocupă actualmente cu instruirea uneĭ afacerĭ scandaloase întîmplată într'una din nopţile trecute la Palat.

Un oficer anume Greceanu, care era de serviciŭ în gardă, şĭ-a permis să introducă o femeie într'una din camerile palatuluĭ, fiind surprins numitul oficer, d'impreună cu amanta sa, aŭ fost arestaţĭ şi trimişĭ la comănduirea pieţeĭ.

In urma optăreĭ D-luĭ P. S. Aurelian pentru mandatul de deputat, D. Gr. Cantacuzino îşĭ va pune candidatura la alegerea parţială a colegiuluĭ I-iŭ de Senat din Prahova.

Escrocul Popovicĭ. după ce a fost interogat aseară la poliţie de către judecătorul de instrucţie, a fost pus la secret în virtutea unuĭ mandat de arestare.

Popovicĭ stătea la otelul Concordia sub numele de Ştefan Pop, comersant în Piteştĭ.

Părintele Lucaciŭ, unul din martiriĭ chestieĭ naţionale, soseşte Sîmbătă seară în Capitală.

Studenţiĭ şi ardeleniĭ din Bucureştĭ pregătesc eroiculuĭ luptător o primire strălucită.

Astăzĭ are loc la Tg.-Jiu alegerea colegiuluĭ al II-lea pentru comună.

Oposiţia nu se presintă la această alegere.

In Capitală alegerea colegiuluĭ al II-lea se va face, mîine.

Ni se trimite următorul apel pe care ne grăbim a-l da publicităţeĭ:

Domnule,

Printre nenumăratele acte de Asistenţă publică, pe carĭ comuna le îndeplineşte pentru uşurarea suferinţelor celor năpăstuiţĭ de soartă, precum: întreţinerea de infirmĭ în Ospiciul Comunal, la Colentina, Panteleimon, creşterea a 330 copiĭ orfanĭ, consultaţiunĭ şi ajutoare medicale gratuite şi altele, este şi acordarea de ajutoare în banĭ, lemne, haine, etc., ce Primăria obicĭnueşte a distribui cu ocaziunea sfintelor sărbătorĭ ale Nascereĭ Domnuluĭ (Crăciunul).

Numărul familiilor saŭ persoanelor cu desăvîrşire lipsite de mijloace şi aflate în cea maĭ crudă suferinţă, este, din nenorocire, atît de mare, în cît Primăria, cu restrînsele sale mijloace, nu poate să aducă mîngîere tuturor celor ce merită şi să aline suferinţele carĭ apasă foarte greŭ, maĭ ales acum cînd, din cauza asprimeĭ timpuluĭ de iarnă, viaţa este cu deosebire împovărătoare.

In vederea acestora, sub-semnatul, Preşedinte al Comisiuneĭ Interimare, mă cred dator a deschide liste de subscripţiunĭ, şi fac un călduros apel către toate persoanele caritabile, rugîndu-le să bine-voiască a contribui în această ocaziune cu orĭ ce vor crede de cuviinţă la opera de bine-facere intreprinsă de Primărie.

Primirea ajutoarelor se va face de o comisiune instituită pe lîngă Secretariatul General al Primărieĭ.

Sub-scripţiunea va fi deschisă pînă în ajuuul sărbătorilor Crăciunuluĭ şi toate ajutoarele primite vor fi publicate prin „Monitorul Comunal".

Sigur fiind că apelul nostru va avea rezultatul dorit, îmĭ fac o datorie de a exprima de maĭ înainte, în numele săracilor, mulţumirĭ tuturor acelora carĭ vor bine-voi a contribui la alinarea suferinţelor lor.

Primiţĭ, vĕ rog, Domnule, asigurarea deosebiteĭ noaste consideraţiunĭ.

Preşed. Comis. Interim., *P. S. Aurelian.*

Ziarul *Naţionalul* nu va apare în zilele de 12, 13 şi 14 Decembre.

Naţionalul care se reorganizează, consacrîndu-se pe viitor aproape exclusiv cestiunilor naţionale, va reapare la 15 Decembre.

In urma incidentuluĭ petrecut alaltăseară la Capşa, D. Toni s'a retras de la gazeta D-luĭ Filipescu.

Pricina acesteĭ retragerĭ se zice că ar fi fost refuzul D-luĭ Filipescu de a interveni în scandalul cu D. doctorand Bogdanovicĭ.

D. Filipescu din parte-ĭ nu înţelege că dacă plăteşte umorul D-luĭ Toni cu banĭ, să pună pe d'asupra şi demnitatea sa în joc.

Tînărul umorist, convins de astă dată de ce va să zică «comerţ în umoristică», e hoţărît a nu maĭ face zeflemele de cît pe socoteala sa.

Primim de la D. N. C. Fleva următoarea scrisoare:

Domnule Director,

Vă rog să bine-voiţĭ a da publicităţeĭ în onor. D-rtă ziar alăturata scrisoare ce îmĭ adresează amicul meŭ D. Săulescu.

Vă rog D-le Director să bine-voiţĭ a agrea mulţumirile mele şi a vă încredinţa de sentimentele mele distinse.

N. C. Fleva

Iubite Prietine,

Jnsărcinat de tine, a cere satisfacţie, D-luĭ Cristoforeanu, pentru informaţiunile injurioase, adresate ţie prin *Constituţionalul*, m'am dus la hotel Continental pentru e întîlni pe numitul domn.

Jn timpul zileĭ am căutat de patru orĭ pe D. Cristoforeanu fără a.l găsi.

In cele din urmă,, am lăsat cartea mea pe care Cerisesem scopul vizitelor mele.

Prin această carte ceream şi un rendez-vous,

D. Cristoforeanu n'a căutat a mă întîlni, nicĭ n'e voit a-mĭ fixa o întîlnire. Ceva maĭ mult: cu toate că luase cunoştinţă de vizita mea, dînsul găseşte de cuviinţă să părăsească Bucureştiĭ, ducîndu-sa la R.-Sărat.

Faţă cu ast-fel de oamenĭ, tu, ca orĭ şi cine, cunoaşte regulile de onoare şi căuta o soluţie onorabila unuĭ incident, că cel provocat de D. Cristoforeanu este dezarmat.

Regret că n'am putut să-ţĭ opţiu nimic pentru satifacerea ta şi să regretăm împreună că oamenĭ ca D. Cristoforeanu nu se bucură de consideraţia pe care o merita în prea indulgenta noastră societate.

Prieten, *Alex. Săulescu*

Bucureştĭ 12 Dec. 1895.

Dezbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea şedinţeĭ de la 11 Decembre 1895

Un scandal

In privinţa desemnăreĭ membrilor comisiuneĭ de indigenat se nasc neînţelegerĭ.

D. P. S. Aurelian suspendă şedinţa şi roagă pe deputaţĭ să treacă într'o sală de alăturĭ spre a se consfătui asupra acesteĭ cestiunĭ.

In intervalul acesta D. Pană-Buescu, care nu putea erta D-luĭ Vilacros, ruperea uneĭ liste pe care era trecut şi D-sa între candidaţĭ, se ia la ceartă în incinta camereĭ şi aruncă D-luĭ Vilacros în gura mare cuvintele: „*Eştĭ un rău crescut D-le!*" D. Vilacros îĭ întoarse spatele şi se depărtă.

Şedinţa se redeschide la 3 ore fără 10 minute şi se proclamă aleşĭ în comisiunea de petiţiunĭ, D-niĭ Anton Arion, Epureanu, Gîrleşteanu, Iorgulescu, Poenaru-Bordea, Stelian şi Ştefan Filipescu.

D. Poenaru-Bordea mulţumeşte pentru alegerea sa dar declară că demisionează de oare-ce timpul nu-ĭ permite a îndeplini în mod conştiincios, funcţiunea cu care camera l'a însărcinat.

Se aleg în comisiunea comunală, D-niĭ: Berceanu, Olănescu, Const. Lecca, Constantinescu (Buzăŭ), N. T. Popp, Leon Sachelarie. Pentru al 7-lea loc balotaj între D-niĭ M. Ghimpa şi Buzdugan.

In comisiunea pentru indigenat se aleg D-niĭ: Iuniu Lecca, Ionel Grădişteanu, Cociaş, Politimos, Urzică, Iancovescu. Pentru locul al 7-lea balotaj între D-niĭ Rosetti şi Bianu.

Se suspendă şedinţa pentru ca deputaţiĭ să se poată consulta asupra celor 7 membri ce aŭ să compună comisiunea financiară.

La redeschiderea şedinţeĭ se proclamă aleşĭ în comisiunea financiară D-niĭ: Păcleanu, Livezeanu, Maltezeanu, G. D. Teodorescu, Poenaru-Bordea, I. Stavri Brătianu.

Se aleg ca membriĭ în comisia caseĭ de depunerĭ D-niĭ: Leon Sachelarie, C. Vasilescu şi G. C. Dimitriu.

Camera descomplectîndu-se, şedinţa se ridică la 5 ore fără un sfert.

Şedinţa de la 12 Decembre 1895

Şedinţa se deschide la ora 1.30 sub preşedinţia D-luĭ P. S. Aurelian.

Prezenţĭ 110 Domnĭ deputaţĭ.

Banĭ asvîrliţĭ în vînt 2750 leĭ.

După ce se fac formalităţile obicĭnuite, se admit cîte-va corgediĭ şi se depun cîte-va petiţiunĭ.

D. *G. Cantacuzino*, ministru de finance, depune pe biuroul Camereĭ proectul de budget al căilor ferate, care trebuind să fie pus în aplicare la 19 Decembrie curent i se admite urgenţa.

D. *Ferekide* dă cetire proectuluĭ de răspuns la mesagiu, prin care se spune că guvernul dimpreună cu Camera va căuta să lucreze pentru înflorirea Romînieĭ.

Proectul nefiind încă tipărit nu se va distribui de cît mîine.

D. *Preşedinte* anunţă că discuţia pentru răspunsul la mesagiŭ va începe Sîmbătă.

D. *Al. Păcleanu* face o propunere ca discuţia să înceapă Lunĭ care însă este respinsă.

La orele 1 şi 45 m. Camera trece în secţiunĭ.

Şedinţa se redeschide la orele 2,30.

Se face alegerea în balotagiŭ a membruluĭ din comisiunea de indigenat rămas în balotagiŭ.

Candidaţiĭ fiind d-niĭ Horia Rosetti şi D. Bianu.

La orele 2,45 alegerea continuă.

SENAT

Urmarea şedinţeĭ de la 11 Decembre 1895

Se alege o comiune compusă din 5 membri carĭ să redacteze proectul de respuns la mesagiul tronuluĭ. Sînt aleşĭ, D-niĭ: Vizanti, M. Tzoni, Polizu-Micşunescu, C. Exarcu şi G. Vulturescu.

Se trage la sorţĭ comisiunea de verificare a titlurilor. Sînt aleşĭ, D-niĭ: Antache Petrescu, d-tor Culer, Petre Stoicescu, Andreĭ Vizanti, colonel Obedeanu, Arapu şi Nicolaidi.

In comisiunea de indigenat se aleg, D-niĭ: P. Petrescu, d-tor Mihăilescu, Zăgănescu, G. Radovicĭ, d-tor Sabin, Leonescu şi mitropolitul Moldoveĭ.

Comisiunea de petiţiunĭ se compune din, D-niĭ: general Angelescu, Arapu, Dr. Ioviţ, Al. Nicolaidi, M. Tzoni, C. Racoviţă şi Cristopulo.

Comisiunea de priveghere a caseĭ de depunereĭ şi consemnaţiunĭ se compune din: D-niĭ col. Budişteanu, Vergatti şi Bucşenescu.

Delegat pe lîngă casa de dotaţie a oasteĭ se alege D. col. Negel.

Şedinţa se ridică la orele 5.

Şedinţa de la 12 Decembre 1895

Se deschide şedinţa la orele 2 şi un sfert sub preşedinţia D-luĭ Dim. Ghica.

Prezenţĭ 83 Domnĭ senatorĭ

Pe banca ministerială D. general Budişteanu şi Stătescu.

Influenţa vremeĭ ploioase de azĭ se simte mult în Senat, jumătate din numărul senatorilor dorm, iar D-niĭ Mănescu şi Antonescu sforăie chiar.

D. Perieţeanu-Buzăŭ, zice că naţia a intrat în pericada de linişte şi de muncă de oare-ce aŭ trecut alegerile.

D-sa e de părere că trebue să se arate naţieĭ cum că Senatul lucrează.

Ştie că nu poate dezvolta o interpelare fără a o anunţa maĭ întîĭ. Do aceia anunţă o interpela e D-luĭ ministru al lucrărilor publice privitoare la regulamentul caseĭ pensiunilor funcţionarilor căilor ferate.

Işĭ rezervă a desvolta interpelarea atuncĭ cînd va veni la ordinea zileĭ.

D. *E. Stătescu*, ministru de justiţie respunde că va comunica interpelarea colegului săŭ de la lucrărĭ publice care e bolnav.

Preşedintele apoĭ ridică şedinţa publică anunţînd pentru mîine pe cea viitoare.

Senatoriĭ trec în secţiĭ.

ULTIME TELEGRAME

CONSTANTINOPOL, 11 Decembre. — Marele ecuyer Izzet-paşa a fost înlocuit prin Mehmet-faik care a servit în armata germană.

BELGRAD, 11 Decembre. — Vice-preşedintele Skupştineĭ, D. Rajovic, părăsind domiciliul săŭ la amiazĭ, a fost insultat de un student.

LONDRA, 11 Decembre. — Ducele de Leeds a murit, lăsînd demnitatea de pair fiuluĭ săŭ, marchizul Carmatheni deputat din Brinton.

ROMA, 11 Decembre. — Papa a primit în mod solemn la amiazĭ pe cardinaliĭ, episcopiĭ şi prelaţiĭ carĭ i aŭ prezintat urările lor de crăciun prin intermediul cardinalului decan de Monaco.

Papa a zis că numeroasele cercărĭ de carĭ suferă biserica şi carĭ agită lumea, cer să se înmulţească rugăciunile pentru a da un avînt deplin acţiuneĭ catolice, deşteptată deja în maĭ multe naţiunĭ, pentru a obţine întoarcerea creştinilor disidenţĭ şi pentru a combate spiritul de impietate care se răsvrăteşte în contra ordineĭ supranaturale. Papa a terminat alocuţiunea sa, declarînd că epoca presentă are trebuinţă de benedicţiunĭ.

Dupe audienţa care a ţinut peste un ceas, asistenţiĭ aŭ defilat pe dinaintea tronuluĭ pontifical.

Sănătatea Papeĭ este foarte satisfăcătoare.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL" 110

BAUTOAREA DE SINGE

PARTEA a III-a

VI

Noapte întunecoasă, veselă noapte

— Ei!

— Ș'a sosit prea tîrziu.

— Mort!.. a murit?

Edgard povesti tinerei femei ceea ce se petrecuse.

— Dumnezeu să'mi pedepsească... toate acestea, răspunse Marta după o scurtă tăcere, și toată mișcată de cele ce auzise... Alice... Henri... nenorociții!... ce istorie îngrozitoare.

In vremea asta trăsura se opri. Mortimer se coborîse și se îndreptase spre casa locuită de Edmeea.

Marta îl opri în momentul cînd voia să intre în camera bolnavei.

— Așteaptă, îi zise... sosirea D-tale ar putea să o surprindă... să mă duc eu să văd dacă e în stare să te primească.

Mortimer rămase într'un salonaș, iar Marta dispăru.

Camera Edmeei era slab luminată de o lampă cu abajur.

Ducoudray stătea lîngă pat iar doctorul alături de el cu ochii ațintiți pe bolnava care zăcea copleșită de oboseală.

Marta înainta în vîrful picioarelor.

— Ei bine? întrebă pe doctor.

Acesta puse un deget pe buze.

— Se liniștește... răspunse încet... criza s'a potolit, dar primejdia nu e înlăturată... mă tem de deșteptare.

— Trebue să plec?

— Nu! ea și cu Ducoudray o să te lăsăm singură aci.

— Plecați!

— O să aștept în camera de alături.

— Dincolo este cine-va care a venit cu mine.

— D. Mortimer?

— Da.

— L'a chemat ea de mai multe ori.

— Să'l chem înăuntru?

— Nu încă, trebue s'o pregătim; așează-te lîngă copila asta, las-o să doarmă cît de mult și cînd se va deștepta vom vedea ce e de făcut.

Doctorul plecă încetinel împreună cu Ducoudray; Mortimer îl însoți.

— Nu se simte nici o îmbunătățire?.. întrebă în momentul cînd avea să se despărțească.

— Mai una... e inutil, ar fi chiar primejdios să ascundem adevărul pentru cei ce o iubesc.

Starea sa e foarte gravă...

Are într'însa ceva care o ucide și numai singur Dumnezeu poate să știe ce are...

Asta e neputincioasă aci și pentru o scăpa... ar trebui...

—-Ce? spune... spune...

— O criză de fericire, dacă pot spune așa... Dar să nu mai vorbim, copila mea, întoarce-te la soră-ta, fii cu băgare de seamă la cele mai mici mișcări ale sale, cînd se va deștepta încearcă să o abați de la gîndul suferinței sale, spunîndu-i chiar vre-o minciună fericită.

Și în tot cazul... dacă ai nevoe de noi, nu uita că sîntem aci... și că poți conta pe devotamentul nostru.

Marta se întoarse încetișor la patul Edmeei.

Aceasta nu se mișcase de loc, răsuflarea îi era liniștită, și dacă ar fi lipsit spăimîntătoarea paliditate, de pe fața ei, s'ar fi putut crede că nu suferă...

Marta o contemplă cîte-va minute, pe urmă căzu în genunchi, își împreună mînele și'și înălță sufletul către Dumnezeu.

Mai trecură două minute.

Apoi se petrecu ceva neașteptat, neesplicabil, ne mai auzit.

Marta în genunchi vorbea cu o ardoare sfîntă, cerînd din adîncul sufletului misericordia cerească pentru sora-sa adormită, cînd de odată o lucire stranie îi trecu prin ochi, o scuturare de friguri lunecă peste umerii săi... și se sculă înspăimîntată ca însuși de ideia ce venise ca să alunge umbra bănuelilor sale.

Ah! dacă ar fi cu putință! murmură aproape buimăcită, dacă ar fi și asta ceea ce o ucide!... nu cum-va am gîcit ceea ce nu îndrăznește să ne spună?... Și de ce roșește!.. și de ce să moară!.. scumpa copilă!

Marta era așa de mișcată în cît începu a umbla prin cameră fără să ție seamă că zgomotul pașilor săi putea să deștepte pe bolnavă.

Străbătea camera de la un capăt la altul, cu mînele pe piept, cu sprîncenile încrețite, cu ochiul aprins...

— Doamne! dar îmi aduc aminte... mi se pare că totul se lămurește acuma!.. Și cum de n'am putut pricepe mai curînd ceia ce se petrecea în inima sa de vreme... curată! Edmeea... Edmeea!.. Ah! Dumnezeule, să'mi dea puterea d'a mai stăpîni... ca să o pot scăpa.

De odată se opri.

Edmeea se mișcase și Marta se duse de se așeză încetinel lîngă patul surorei sale.

Copila se deșteptase în adevăr și privirea încă aburită de somnul frigurilor, ochii camera, ca să recunoască, oare-cum obiectele pe cari le lăsase înainte d'a adormi.

Asta dură un minut.

Apoi se întoarse către Marta și păru reintră cu totul în realitate.

— Trezire...

Memoria îi revenea și pe cînd ochii ei recunoșteau pe Marta, gîndul ei se ducea la Edgar.

— Nu te simți mai bine după odihnă? întrebă Marta luîndu-i mînele.

— Nu știu, răspunse Edmeea, boala mea e foarte ciudată. Nu pot spune precis ca sufer și totuși, în fie-ce moment mi se pare că o să mor.

— Privește să alungi aceste gînduri rele...

— Nu pot, și mă silesc doară! totuși revin mereu.

— Iți aduci aminte de ceia ce s'a tîmplat înainte de a dormi?

— Nu.

— Ai avut o criză ușoară, spuneai iarăși că ai să mori și chemai pe Edgar din toată inima.

In adevăr..., îmi aduc aminte.

— Ei bine, m'am dus la dînsul.

— Ah!

— E aci...

— Scumpul meu Edgar!...

— Și vrea să te vadă.

Mîna Edmeei tremura în mînele Martei.

— Indată!.. zise încetinel și roșindu-se.

— Cu toate acestea ai făgăduit că-l vei primi astă-zi!.. Plecase... i-am scris să vie... și acuma cred că nu vrei să'l aduci la desperare.

— Ce să fac?

(Va urma)